

színházi esték

★ A MISKOLCI NEMZETI SZÍNHÁZ MŰSORISMERTETŐJE ★

AZ ELISMERÉS DÍJAI

A Miskolci Nemzeti Színház megőrködött művészi tekintélyének ékes tanúsága, hogy az idén a felszabadulás évfordulójához kötődött kitüntetési ünnepségeken minden korábbinál több jutott az elismerés díjaiból színművészeinknek, s az ő teljesítményeiket elősegítő munkatársaiknak.

Március 30-án Budapesten, a Parlamentben és a Vigadó épületében két művészeinknek is „jelenése” volt. A Parlamentben Csapó János színművészünk vette át Pozsgay Imre művelődési minisztertől a Magyar Népköztársaság Erdemes művésze kitüntetését. A Vigadóban pedig Blaskó Péter kapott Jászai Mari-díjat.

Miskolcon április 2-án a megyei tanács székházában rendezett ünnepség keretében Fehér Tibor Erdemes művész vette át dr. Ladányi Józseftől, a megyei tanács elnökétől a Munka Erdemrend arany fokozata kitüntetését.

CSAPÓ JÁNOS

három évtizedes színészi pályafutásának méltó megköszönésére a magas kitüntetés. Már pályája első szakaszában megismerkedhetett vele a miskolci közönség, hiszen az 1957/58-as évadban kötött vele először szerződést színházunk. Játsszot az egri színházban is. Iga-

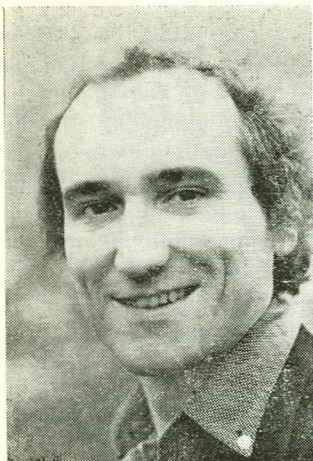
zán azonban 1965-ben honorált ide. Azóta megszakítás nélkül társulatunk egyik vezető művésze. Példáson igényes jellemszínész. Nem szerepe szövegének terjedelme minősíti, mert ő képes néhány mondatos szerepből is emlékeztetést alkotni. Sokarcúságának érzékeltetésére néhány példa: sikerrel játszotta Miska pincért a Csárdáskirálynő egy korábbi előadásában, s később képes volt hiteles Tiborccá átlényegülni a Bánk bán-ban. Tökéletesen illeszkedett A szecsuáni jólélek brechti kollektív játékába Su-Fu borbélyként, s megrendített bölcs vak művészként Sarkadi Imre Ház a város mellett című társadalmi drámájában.

Van egy különösen kedves szerepe — s ez, úgy tetszik elnyúlhatatlan — a Csapodár madárkában: ő a népi furfangot megtestesítő Ruzante, aki kifogyhatatlan a leleményességben, s akit ugyan jónéhányszor ülepére ejtenek, de ettől még inkább új erőre kap. Ez a szüntelen megújulásra való készsége a fő jellemzője Csapó Jánosnak, a teljes életet igénylő, kialakító művészembernek, aki a színpadi közösségi szolgálatán felül kész a színházi és a színházon kívüli egyéb közszolgálatra is.

Volt szakszervezeti titkár, majd hét évig a színházi pártszervezet titkára. Kétszer kapta meg a Szocialista Kultúráért kitüntetését, megkapta Miskolctól és Eger városától is a nívódíjat, elnyerte a Déryné-gyűrűt. A művészetét, emberségét nagyra értékelők népes táborába szívből örül, hogy Csapó János most már hivatalosan is viseli a címet, amelyre érdemes a szó legteljesebb értelmében.

BLASKÓ PÉTER

a budapesti Nemzeti Színházból indult el a pályáján, de a Miskolci Nemzeti Színházban ért be országosan elismert művésszé. Itt kapta meg gyors egymásutánban az edző, nevelő és növessző színészi feladatokat, s itt találkozott a tehetsége lehetőségeit pontosan felismerő és azokat céltudatosan működésbe fogó rendezővel, Csiszár Imrével. E kölcsönösen előnyös találkozások eredményei az olyan alakítások, mint a Csapodár madárka Menatója (az első igazán felszabadító nagy szerep, amelyet az idestova hat évvel ezelőtti sárospataki tanyai bemutatója óta jóval több mint százszor játszott el, Ruzante „komám-

BLASKÓ PÉTER
Jászai Mari-díjas

uram" társaságában — s most az újdonsült Jászai-díjas, Blaskó Péter első önefelelt reagálása az volt, hogy a *komámuramat* alakító Csapó János kitüntetésén talán jobban örvendezett, mint a magáén!) — aztán szólnoki vendégszereplésen Brecht Puntilla úr-ja (Major Tamás) mellett a Matti, a sofőr-szolga; s betetőzi a sort Strindberg-alakítása A tribádok éjszakájában, amelyről az országos kritika felső fokú elismeréssel írt. (Közben Major Tamás rendezői keze alatt egyénien modern Tartuffe is lett.) Legújabb próbatételét is kitűnően állta, Edmund, a nagyratörő fattyú szerepében.

A legrangosabb képes kulturális hetilap egész oldalas személyiség-portrét közölte róla. Megkönyörkezhetné a művészhiúság az országos népszerűség hatására. Ám Blaskó Péter megmaradt szerény, megnyerő fiatal embernek a magánéletben és önértéke tudatában vállalja a csapatszolgálat fegyelmét a színház közösségben.

FEHÉR TIBOR

a 60. születésnapjára kapta meg a Munka Érdemrend arany fokozatát. Személyében Miskolc művészetének egyik legismertebb és legnépszerűbb alakja részesült a megkülönböztető közösségi elismerést tanúsító állami kitüntetésben. Művészetéért már korábban elnyerte a Magyar Népköztársaság Érdemes művésze kitüntető címet. Az, hogy a mostani kitüntetés átadására Miskolcon került sor, az ő életében jelképes értelmű is. A városhoz való példás hűségére emlékeztet. Ritkaság, hogy vezető művész, mint ő, három és fél évtizeden át kitartson egyugyanazon színházban. Táncoskomikusként lett a város közönségének kedvence. Életreszólóan a vidám műfaj elkötelezettjének vallja magát. Most mégis hadd emlékeztessünk nyomatékka arra, hogy Fehér Tibor minden szerepében igazi emberábrázolásra törekedett, karaktert és nem szerepkört alakított. Ezért tudott újra

FEHÉR TIBOR,
a Munka Érdemrend
arany fokozatának tulajdonosa

meg újra kibújni a táncoskomikus skatulyából, s játszott hitelesen Csehovot, Osztrovszkijt, Brechtet, Hášeket is. S hogy mennyi érzéke van a fanyarabb, groteszkebb játékhoz is, erre a legutóbbi szerepeiből sorolhatjuk a példákat: Bizonyos úr a Lila ákác-ban, Fürst von und zu Lippert-Weylersheim a példákat: Hernádi-féle Die Tschardasfürstin von Miskolc-ban.

Közeleti szerepére pedig hadd emlékeztessen az a tény, hogy volt a városi pártbizottságnak a tagja és a közbizalom a városi tanácsstagok közé is beválasztotta.

Április 3-án színházunkban a városi öncs művelődésügyi osztálya, valamint a színház vezetőinek jelenlétében Csótai János, Miskolc megyei város Tanácsának elnökhelyettese a Szocialista Kultúrért miniszteri kitüntetést adta át Horváth Zsuzsa színművésznék, Munttyán Béla zenekari tagnak és Nagy László főügyelőnek. Ugyanekkor Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésben részesült Veres T. Attila, a díszletfestő műterem vezetője, Pirk József zsinórmester, Mészáros Sándor bútoros és Nácsa László szobrász.

CSAPÓ JÁNOS,
a Magyar Népköztársaság
érdemes művésze

Egy szerelem három éjszakája

Ez a zenés tragédia egyike a leggyakrabban felújított hazai modern színpadi alkotásoknak. Mi a nyitja annak, hogy a különféle korosztályba tartozó rendezők újra meg újra „felfedezik” a művet, új és új lehetőségeket látnak meg benne — s hogy az egymást váltó közönséggenerációk is mindig érdeklődve fogadják a több mint két évtizede született első magyar musical ismételt színpadi jelentkezéseit?

A három jeles kortárs szerző — Hubay Miklós drámaíró, Vas István költő és Ránki György zeneszerző — alkotó szövetsége igen sikeresnek bizonyult. A feszes drámai szerkezetben hitelesen megjelenített jellemek csapnak össze. A mély gondolatokat hordozó, átkötő songok igazi költői remeklések. A felkavaróan modern zene pedig érzelmileg emeli meg a művet.

A cselekmény a második világháború elején kezdődik, amikor a szereplők még nem érzékelik közvetlenül az életveszélyt, sokkal inkább a művészet „szép játéka” köti le őket. A költészet, a kultúra mentstvára a főszereplő Júlia és Bálint, meg baráti körük számára. A további cselekmény általános érvényű üzenete az, hogy nem lehet belső „színgetre” menekülni az embertelen „ordas” eszmék, s a háború elől — szembe kell fordulni, harcba kell szállni a minden emberi értékre fenekedő fasizmussal. A szép szerelem lebegtető játéka mögött ott sötétlik az erőszak, a halál, az országpusztulás fenyegetése.

Az első magyar musical szerzői triumvirátusa tudatosan vállalja, hogy felfogásában mindenekelőtt Brecht az ihletője. De hasznosítja a mű a kortárs európai irodalom, színházművészet egyéb modern eszközeit,

A Petőfi Színház előadása — 1961.

módszereit is — bartóki nyugtalanító hangszerelésben egyesítve realitást és jelképiséget, konkrétságot és elvonatkoztatást, mély humort és fanyar groteszket. Már színháztörténeti értékének számít a darabban a szigorú és a szelíd költő verses vitája, a gránátnyomások „három királyok” népi szürrealizmusa, s a keserűen harsány humorú Plankuplé.

Most a miskolci és az egri közönség egy megizmosodott tehetségű társulat előadásában találkozhat a zenés tragédiával, annak a Hegyi Árpád Jutocsának a rendezésében, aki a Lila ákác emlékezetes sikerével már bizonyított mindkét város színházában.

A musical legfőbb vonzereje, hogy az értelemre és az érzelemre egyaránt intenzíven hat. Akik átérték és túlérték a műben ábrázolt kort, azoknak segíthet az új előadás a tovább élő kérdések tisztázásában. A mai fiatalokat pedig izgalmas történelmi leckével ismerteti meg az Egy szerelem három éjszakája.

A Madách Színház előadása — 1975.

Hírek

TOKAJ-KABARÉ

Március 30-tól ismét van kabaré Miskolcon. A Tokaj étterem vendégszeretetőt élvezi minden hétfőn este az a kis-együttes, amely miskolci színház helyi visszasságokról szóló jeleneteit, verseit, dalait adja elő, a magára és városára ismerő hálás közönség előtt. Az együttes tagjai: Újlaki Dénes, Horváth Zsuzsa, Egerszegi Judit, M. Szilágyi Lajos, Tardy Balázs és Regös Zsolt. A sikeres est műsorát Szűcs János rendezte.

NÉMETH LÁSZLÓ EMLÉKEST

Az író születésének 80. évfordulója alkalmából április 13-án emlékestet rendezett a Városi Könyvtár a miskolci Bartók-teremben. Az esten színházunk tagjai: Tímár Éva, Blaskó Péter, Körtvélyessy Zsolt, Mihályi Győző és Selmeczi György működtek közre. A műsor rendezője Csizsár Imre volt.

MEGEMLÉKEZÉS

A költészet napja alkalmából koszorúzási ünnepség volt a lillafüredi József Attila-emléktáblánál. A költő Thomas Mann üdvözlése című versét színházunk tagja, Kulcsár Imre mondta el.

ÉVFORDULÓ

Ünnepséget rendez a Magyar Vöröskereszt május 11-én színházunkban, fennállásának 100. évfordulója alkalmából. Pigay Imre által szerkesztett ünnepi zenés-irodalmi műsorban — melyet Kalmár Péter állított színpadra — színházunk tagjai: Sándor Erzsi, Zoltán Sára, Major Zsolt, Matus György, Galkó Balázs és Somló István lépnek fel.

Könyv féláron és — színház

Az idei félárú könyvvásáron, Miskolcon, a Kazinczy utca sarkán levő könyvesboltban rábukkantam Kosztolányi Dezső Színházi esték című posthumus gyűjteményére és benne két olyan szindarabról készült recenziójára, amelyeket mi is előadtunk ebben a szezonban. Mit adott Kosztolányi számára a Lila ákác 1923-ban és a Lear király 1929-ben? Mit írt róluk színéről is híres, zöldtintás töltőtollával, ugyanazzal, amellyel nekem is alakanyarította a nevét autogramgyűjteményembe, budai, Tábor utcai házában annak idején? Hála a félárú könyvvásárnak, most potom pénzért megtudhatom. És ha már megtudtam — tovább is adom.

„Szép Ernőnek hálás vagyok, hogy ma egy kis sétakocsikázásra vitt a békébe, a múltba” — kezdte, és — azt hiszem — Szép Ernő mai színrevivőjének mi is ezért lehetünk hálásak. Márpedig Kosztolányi hiteles tanú volt erre 1923-ban, hiszen tíz évvel előbb, amikor a darab játszódik, ő már költő volt és újságíró.

„Shakespeare, — engedjék meg nekem, hogy ezt írjam le — családi író... Lear király is családi tragédia” — írta 1929-ben Kosztolányi. Legjobb barátjával, Karinthy Friggyessel együtt nagy jelentőséget tulajdonított az akkor „fiatal” freudizmusnak, ahogy megállapítja: Shakespeare itt „egy zsarnok agg királyt állít elénk; minden apa zsarnok egy kicsit, minden apa király egy kicsit. Szinte ekhózik a mi előadásunknak, hiszen Csizsár Imre rendező Brechten nevelkedett, és a weimári korszak Brechtje — az akkori kultúrarámlathoz híven — a marci gazdasági alap és a freudi lélekelemzés szintézisét kereste, ahogy ez akkor a „levegőben volt”. — Hála a félárú könyvvásárnak, Kosztolányi elemzése Lear királyról jó kalauz a politikus zsarnokot ábrázoló Lear-figura mostani megértéséhez.

És ha már Kosztolányit dicsérem a mi színházi produkciónk ürügyén, hadd mondjak el róla egy kedves anekdotát, ami ugyancsak stilizáló nagyságát bizonyítja, nemcsak amikor analizált. — 1917-ben Drasche-Lázár Alfréd lett a sajtófőnök, tőle függött, kit menének fel az újságírók hadából a frontra indulók hadiszolgálat alá. Drasche rossz színművek és regények notórius szerzője volt. Most alkalmat nyílt úgy írni, hogy senki se merte „lerántani”, mert hát fenyegetett a frontszolgálat. Kosztolányinak is írnia kellett róla. A katonai felmentés és a „lerántás” dilemmáját a költő mesterien oldotta meg kritikájával első mondatában:

— Drasche-Lázár Alfréd felment engem attól...
— kezdte irodalmi érvelését...

MATÉ IVÁN

Papagattoék krimi-komédiája

Egerbe menet a buszon Helena Vietoris nagyvilági hölgy — ismertebb nevén Péva Ibolya — találó éllel rója föl az együttessel utazó színházi krónikásnak, hogy miért nem adott hírt a Színházi Esték április száma az Egerben estéről estére vastapsot kiváltó Kaviár és lencse esedékes miskolci bemutatójáról. Ezzel a felrovással is azt erősítette, amit a darab műsorfüzetében közölt nyilatkozatában a rendező, Bor József így fogalmazott meg:

„Már az első olvasópróbán kitetszett, hogy kölcsönösen kedvünkre való a választott darab. A színesnek öröm hálás szerepet játszani, a Kaviár és lencse pedig csupa hálás szerepet kínál. Ebben a remekül szerkesztett vígjátékban igazi karakteres figurák élete kavargog.”

A krónikás hadd tegye jóvá a miskolci közönség előtt áprilisi mulasztását májusban, amikor a Kaviár és lencse közvetlen élveztére még sokaknak módjuk nyílik az itteni Kamara-színházban. Étvágygerjesz-

tőnek hadd adjunk most ízelítőt egy sokadik egri előadásról.

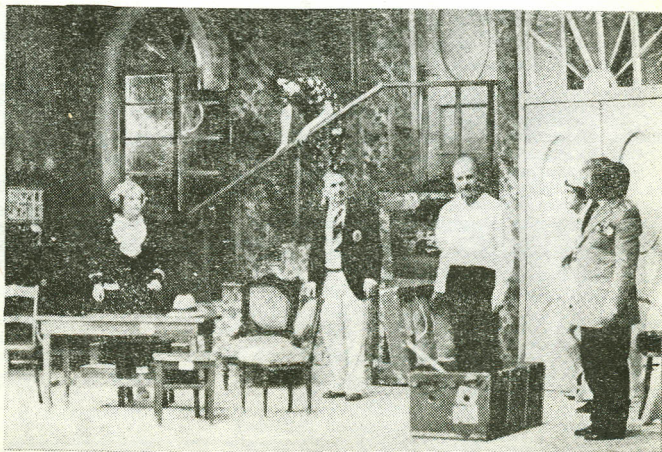
(Telt házban kerül sor erre az izléses tálalásra is. A különleges jó ízek híre vonzotta a színházba például ezen az estén egy mátraalji termelőszövetkezet autóbusznyi vendégseregét, s egy közeli üzem dolgozóit is.)

Hogy mennyire frissítő hatású ez a vérbő olasz vígjáték a szereplőkre és a közönségre egyaránt, azt jellemző módon tanúsította, hogy már a nyitó jelenetben feledték a színen levők, hogy gémberítő utazás van mögöttük, s az ébredező Papagatto család tagjai — a morcoságában is szívbi-zergetően nyújtózkodó Valeria asszony (Zsolnai Júlia), az álomból hamvas-üden kelő Fiorella (Szerencsi Éva), a remekül karikírozó Matilde tanti, a színházi bennfentes toilette-őr (Máthé Éva) és a szervező-zseni családfő (Simon György) — rögtön nyíltszíni tapsot keltettek bemutatkozásukkal.

Aztán sziporkázó ötletességgel besorjáznak a pergő cselekménybe a különféle rendű és rangú furfangos nápolyiak: az amorozó és alkalmi áruközvetítő Antonio szomszéd (Ábrahám István), Velluto, nyugállománnyú tolvaj és botcsinálta orvosprofesszor (Galkó Balázs), a kölcsönbe vett szenilis hadirokkant „nagyapó” (Kalapos László), a távtáncos Roberto (Krivjánszky István) — majd a „nagyvilági” önleplező jótékonykodó társaság (Péva Ibolya, Zoltán Sára, Kanalas László), a komédiát krimivé borzoló Raimondo úr (Sallós Gábor) cinkosával, Alexis inassal (Hídvégi Elek), s az „átvert” Nicóia úrfival, és a villanásnyi szerepekben is figyelmet keltő komédiázó többiek.

A záróképet ismét vastaps kíséri. Az utcán pedig azt mondja egy ifjú néző társának: „Én ezt a darabot még egyszer megnézem.”

A Kaviár és lencse bizonyára hasonló jó étvágyat kelt Miskolcon is.

MISKOLCI NEMZETI SZÍNHÁZ

HUBAY—VAS—RÁNKI EGY SZERELEM HÁROM ÉJSZAKÁJA

Musical-tragédia 2 részben

Szereplők:

Bálint	Mihályi Győző
Júlia	Molnár Zsuzsa
Viktor	Dégi István
Dr. Szegilangi Lajos bíró	Jászai-díjas Simon György
Melitta, a felesége	Jászai-díjas Komáromy Éva
Henkel Frigyes, százados	Somló István
Sándor, egy szelíd költő	Szirtes Gábor
Károly, egy szigorú költő	Körtvélyessy Zsolt
Légós	Csapó János
Gáspár	érdemes művész Tardy Balázs
Menyhért	Galkó Balázs
Boldizsár	Rudas István
A fiatal katona	Teszary László
Csilla	Szűcs Csilla
A virágáruslány	Milviusz Andrea
I. katonaszökevény	Major Zsolt
II. katonaszökevény	Bodor László

Vezényel: Herédy Éva
 Diszlettervező: Khell Zsolt m. v.
 Jelmeztervező: Fekete Mária
 Rendezőasszisztens: Balogh Erzsébet
 Rendezte: HEGYI ÁRPÁD JUTOCSA

E. LABICHE ÉS MARC-MICHEL OLASZ SZALMAKALAP

Bohózat zenével, 2 részben

Fordította: Stella Adorján Zene: Szunyogh Balázs
 Verszöveg: Bereményi Géza
 Szereplők:

Fadinard, magánzó	Szirtes Gábor
Nonancourt,	Ójlaki Dénes
faiskola-tulajdonos	Csiszér András
Beauperthus	Csapó János
Vézinet, süket	Bánó Pál
Tardiveau, könyvelő	Somló István
Bobin,	Mátys Jenő
Nonancourt unokaöccse	Kanalas László
Emile Tavernier, hadnagy	Agárdi László
Félix, Ferdinard szolgálja	Milviusz Andrea
Achil de Rosalba,	
fiatal arslán	Máthé Eta
Beauperthus felesége	Olgyai Magda
Champigny báróné	Péva Ibolya
Clara, divatárúsné	
Virginie, Beauperthus-ék	Máhr Ági
szobalánya	Kalapos László
Káplár	Egerszegi Judit
Szobalány	

Diszlettervező: Kovács Attila m. v.
 Jelmeztervező: Fekete Mária
 Zenei vezető: Herédy Éva
 Rendezőasszisztens: Balogh Erzsébet
 Rendezte: HORVÁTH Z. GERGELY

SZTANISZLAV SZTRATHEV: BIRKANYÍRÁS

Szatirikus játék 2 részben
 Fordította: Juhász Péter
 Szereplők:

Iván Antonov	Kulcsár Imre
Tisztviselő	Varga Gyula
	Jászai-díjas
Evgenj	Csiszér András
Zsoro	M. Szilágyi Lajos
Dermendzsieva	
Liftbeszorult	Fehér Tibor
	Jászai-díjas
	érdemes művész
Feleség	Horváth Zsuzsa
Fiú	Rudas István
Háziaszony	Várhegyi Márta
Üzletvezető	Dariday Róbert
Orvos	
Rendész	Palóczy Frigyes
Díko	
Ötvenhat éves	Győrvári János
Fodrász	
Első paraszt	Mátyás Jenő
Első ápoló	
Második paraszt	Gyarmathy Ferenc
Második ápoló	

Zenélét összeállította: Herédy Éva
 Diszlet: Vayer Tamás m. v.
 Balázs Béla-díjas
 Jelmez: Vágvölgyi Ilona
 Rendezőasszisztens: Balogh Erzsébet
 Rendezte: SZÜCS JÁNOS

KAMARASZÍNHÁZ

GIULIO SCARNICCI—RENZO TARABUSI KAVIÁR ÉS LENCSE

Vígjáték 3 felvonásban
 Fordította: Mészöly Dezső

Szereplők:

Leonida Papagatto, családfő	Simon György
	Jászai-díjas
Valéria, Leonida párja	Zsolnai Júlia
Matilde, Leonida testvére	Máté Éva
	Jászai-díjas
	érdemes művész,
	örökös tag
Fiorella, Leonida lánya	Szerencsi Éva
Roberto, Leonida fia	Krivjanszky István
Velluto, nyugállományú	
tolvaj	Galkó Balázs
Antonio, szomszéd	Ábrahám István
Nagyapó, rokkant öreg	Kalapos László
Helena Vietoris,	
nagyvilági hölgy	Péva Ibolya
Nicola Vietoris, a fia	Kuna Károly
Raimondo,	
Nicola unokatestvére	Sallós Gábor
Chiarelli d'Adda,	Jászai-díjas
nagyvilági hölgy	Zoltán Sára
Alfonso Chioecia,	
báró, nagyvilági úr	Kanalas László
Marcello, kifutófiú	Ittes József
Vittorio	Csabai János
Alexis, inas	Hidvégi Elek

Zenélét összeállította: Kalmár Péter
 Diszlet: Gergely István Jelmez: Fekete Mária
 Rendezőasszisztens: Kalapos László
 Rendezte: BOR JÓZSEF m. v.
 Jászai-díjas

Előadások a Miskolci Kamaraszínházban (Kos-
 suth u. 11.) 1981. május 2-án, 3-án, 4-én, 6-án,
 7-én, 8-án, 9-én, 10-én este 7 órakor

Miskolci Nemzeti Színház

NAP	ELŐADÁS	BÉRLET	KEZDETE
1. péntek	LILA ÁKAC	Bérletszünet	19
2. szombat	BIRKANYIRÁS	József Attila	15
	BIRKANYIRÁS	Katona	19
3. vasárnap	BIRKANYIRÁS	Goldoni	19
4. hétfő	A MISKOLCI SZIMFONIKUS ZENEKAR HANGVERSENYE	Téli	19.30
5. kedd	BIRKANYIRÁS	Ibsen	19
6. szerda	BIRKANYIRÁS	Shakespeare	19
7. csütörtök	BIRKANYIRÁS	Schiller	19
	BIRKANYIRÁS	Csehov	15
8. péntek	BIRKANYIRÁS	Molière	19
	BIRKANYIRÁS	Arany János	15
9. szombat	BIRKANYIRÁS	Arany János	15
10. vasárnap	BIRKANYIRÁS	Bérletszünet	19
11. hétfő	ÜNNEPSEG A MAGYAR VOROSKERESZT 100. EVES JUBILEUMA ALKALMABÓL		10
12. kedd	Nincs előadás		
13. szerda	Nincs előadás		
14. csütörtök	OLASZ SZALMAKALAP	Nyilvános főpróba	19
15. péntek	OLASZ SZALMAKALAP	Bemutató	19
	OLASZ SZALMAKALAP	Petőfi	15
16. szombat	OLASZ SZALMAKALAP	Csiky	19
	OLASZ SZALMAKALAP	Szigligeti	19
17. vasárnap	OLASZ SZALMAKALAP	Szigligeti	19
18. hétfő	Nincs előadás		
19. kedd	OLASZ SZALMAKALAP	Csontos	19
20. szerda	OLASZ SZALMAKALAP	Lehár	19
21. csütörtök	OLASZ SZALMAKALAP	Huszka	19
	OLASZ SZALMAKALAP	Csehov	15
22. péntek	OLASZ SZALMAKALAP	Vörösmarty	19
	OLASZ SZALMAKALAP	Arany János	15
23. szombat	OLASZ SZALMAKALAP	Katona	19
	OLASZ SZALMAKALAP	Déryné	19
24. vasárnap	OLASZ SZALMAKALAP	Déryné	19
25. hétfő	Nincs előadás		
26. kedd	Nincs előadás		
27. szerda	Nincs előadás		
28. csütörtök	EGY SZERELEM HÁROM ÉJSZAKÁJA	Huszka	19
29. péntek	EGY SZERELEM HÁROM ÉJSZAKÁJA	Bemutató	19
	EGY SZERELEM HÁROM ÉJSZAKÁJA	József Attila	15
30. szombat	EGY SZERELEM HÁROM ÉJSZAKÁJA	Csiky	19
	EGY SZERELEM HÁROM ÉJSZAKÁJA	Szigligeti	19
31. vasárnap	EGY SZERELEM HÁROM ÉJSZAKÁJA	Szigligeti	19

A hónap szerzői

HUBAY MIKLÓS

Az 1908-ban született drámaíró első darabjának, az Európa elrablásának tervezett nemzeti színház-beli bemutatóját az akkori hatóságok megakadályozták. A szerző a magyar színpad haladó hagyományai ügyében vallott hitet az 1940-ben megjelent tanulmányában. A II. világháború végén a Genfben megjelenő Nouvelle Revue de Hongrie szerkesztőjeként az antisziszta nemzeti összefogás fórumává tette a folyóiratot. A felszabadulás után hazaérve a főiskola tanára és a Nemzeti Színház dramaturgja lett. Drámaíró munkássága mindmáig töretlen. Nevezetesebb drámái kötetei: Hősökkel és hősök nélkül, Játékok életre halálra, Színház a centhal hátán. Ő írta az első magyar musicalt.

VAS ISTVÁN

Buda pesten született 1910-ben. Első írásai a Kassák szerkesztette Munkában jelentek meg, majd a Korunk, a Nyugat, a Válasz közölte művés verseit. A felszabadulás után teljesedett ki igazán humanista elkötelezettségű költészet. Kitűnő műfordító is. Több klasszikus — Shakespeare, Molière, Racine — és modern külföldi drámaíró jeles magyar tolmácsolója. Szívesen társult hazai kortársaival is színdarabírássra. Az Egy szerelem három éjszakája verseinek is ő az alkotója.

RÁNKI GYÖRGY

Az Egy szerelem három éjszakája zeneszerzője Ránki György. A Zeneművészeti Főiskolán Kodály Zoltán tanítványa volt. Népzenei kutatómunkát is folytatott a budapesti Néprajzi Múzeumban, majd a párizsi Musée de l'homme-ban. A legkülönbébb zenetörténeti stílusokban otthonos zeneszerző, ezért különösen sokat foglalkoztatták színpadi és filmmzeneíróként. Színpadi művei közül igen sikeres volt A két koldusdiák című operettje s a Muzsikusz Péter című gyermekoperája. A Pomádé király új ruhája című vígoperájáért Kossuth-díjat kapott. Zenéjének jellemzője a szelímes humor és a groteszk hangvétel.

SZÍNPOMPÁS VIRÁGOSÁRRAL

és meleg, baráti szavakkal köszöntötte a Birkanyírás bemutatóján a darab együttesét Lilo Tosev, a Bolgár Népköztársaság Budapesti Nagykövetségének titkára és Ivan Pejkovszki, a Bolgár Kulturális Tájékoztató Központ igazgatója, akik ezt követően fogadáson látták vendégül a produkció résztvevőit.

NÍVÓDÍJAK

A Művelődési Minisztérium nívódíjban részesítette a Lila ákác és A tribádok éjszakája produkció együtteseit. A minisztérium megbízásából a nívódíjakat március 13-án a színház klubjában adta át Csótai János, a városi tanács elnökhelyettese. Az ünnepségen megjelent dr. Kováts László, az MSZMP Miskolc városi Bizottságának titkára.

BUDAPESTEN ÉS TÉVÉ-FELVÉTELEN

Április 27-én ismét budapesti vendégzereplésen volt A tribádok éjszakája együttese. A Magyar Néphadsereg Művelődési Házában mutatta be a nagy sikerű kamaradrámát.

Színházunknak ezt az országos elismerést kivívott produkcióját a Magyar Televízió május 28-án Miskolcon képmagnóra veszi, és egy későbbi időpontban műsorára tűzi.

KASSAI KAPCSOLATOK

A kassai színház igazgatója, Milán Bobula érdemes művész a színház több vezetőjének társaságában március 31-én megtekintette a

Lila ákác előadását. Március 31-én a magyar nyelvű kassai Thália Színpad 18 művésze a Lear király előadását nézte meg Miskolcon.

A látogatások eredményeként a kassai színház vendégzereplésre hívta színházunkat. Május 18-án a Lear király-t mutatja be Kassán színházunk együttese.

SÁROSPATAKI FELLÉPÉS

A sárospataki Comenius Tanítóképző Főiskolában rendezték meg április 6–7–8-án a XV. országos tudományos diákköri konferencia szekcióülését. Az országos rendezvény megnyitó és záró ünnepségén közreműködött színházunk tagjai közül Csonka Zsuzsa operanékes, Mihályi Győző színművész és Kalmár Péter karnagy.

A HAZAFIAS NÉPFRONT KONGRESSZUSÁN

A Hazafias Népfront országos kongresszusán, amelyet március 14–15-én rendeztek Budapesten, megyénk egyik küldöttként részt vett Péva Ibolya színművész, színházunk tagja, aki megyénk közművelődésében való példás közreműködéséért érdemelte ki a megtisztelő küldetést.

SZÍNHÁZI KIRÁNDULÁS

A budapesti Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola hallgatóinak egy csoportja országjáró kirándulásán, március 14-én ellátogatott színházunkba. Az érdeklődő főiskolások egy délutánon tájékoztattak a színház munkájáról Gyarmati Béla igazgatótól. Kérdéseik központjában az szerepelt, hogy milyen hatékony tényező a színház Miskolc város közművelődési életében.

KIRÁLYI KIVÁLTSÁG

A Miskolci Nemzeti Színház jeles tagja volt a kilencszázhuszas években Thuróczy Gyula. Egy vidéki vendégzereplésen Hamletet alakította. Már a próbán ki-kereste azt a helyet, ahol a darab végén a leghatásosabban halhat meg. Ez a hely természetesen a színpad elején volt, közvetlenül a lámpák előtt, középen.

A király személyesítője azonban — egy jókedélyű pályatárs — a nyílt színen megleckéztette, mert az előadás végén ellopta előle a kiszemelt helyet és ott halt meg, ahol Thuróczy szeretett volna. Erre ő halkan, de bosszúsan rászólt:

— Hátrább!... Hátrább!... Halj meg hátrább!

De a király nem tágitott, ottmaradt „halva”. Csak kissé felemelkedett és azt suttogetta:

— Én vagyok a király, és ott halok meg, ahol nekem tetszik!...